

● قضات محاکم در خصوصی
حضرانت اطفال که کدامیک از
والدین برای نگهداری طفل
صالح هستند، پرونده‌ی مربوطه
را به بخش مددکاری ارجاع
می‌دهند تا بررسی‌های لازم
درباره‌ی موضوع مطروحة انجام
شود.

از اندیشمندان قرار گرفته است.

به هر حال، با پذیرفتن این نکته‌ی مهم که آگاهی از قواعد حقوقی مقمه‌ی اطاعت از آن است، می‌توان این بحث را از منظری عملی تر مورد مطالعه قرار داد. می‌دانیم که قوه‌ی قضایی، علاوه بر حق گزاری، برای احیا و ترویج قانونمندی و ممانعت از تخلف و تخطی از قوانین نیز نارای وظیفه است (اصل ۱۵۶ ق. اساسی)، وظیفه‌ای که اجرای آن اهمیتی کمتر از دادگستری ندارد. در هر دعوا، دو طرف خود را بر حق و طرف مقابل را باطل و زورگو می‌پنداشند. این اعتقاد به حقانیت، غالباً بینتی بر آگاهی ناقص یا جهل نسبت به قانون است. به این ترتیب تعلیم اشخاص، مقدم بر فصل خصوصی میان آنان است، تمیز حق از باطل، قبل از دادگاه، باید در وجود افراد انجام پذیرد و این تشخیص بر پایه‌ی آگاهی کامل از حقوق و تکالیف قانونی اشخاص، امکان پذیر است.

پس قوه‌ی قضاییه هنگامی می‌تواند به انجام وظایف خود می‌باشد که در کنار دادرسی، به ارشاد و هدایت حقوقی جامعه نیز توجه کند.

انجام این مهم با تشکیل واحدهای ارشاد قضایی پایان نمی‌پذیرد، این نقطه‌ی آغاز است، بر همین اولین منزل نیز مطلوب آن است که اولاً مشاوران مجرب قضایی در این واحدهای کمارده شوند و مقاضیان اشتغال به قضاء، پس از طی دوره‌ی کارآموزی، مدنی در این واحدهای زیر نظر قضات زیده و کارآمد به هدایت مستعدان و کسانی که از بد حادثه به دادگستری پنهان آورده‌اند، بهزادند و ثانیاً، اصحاب دعوا، پیش از دادگاه مکلف به مراجعته به واحدهای مشاوره و راهنمایی باشند، تا از موقع قانونی خود در دعوا آینده آگاه شوند.

کوتاه سخن آن‌که، ارتقای فرهنگ حقوقی جامعه، وظیفه‌ی غیرقابل انکار قوه‌ی قضاییه

برداش حقوقی خود بیفزایید - ۶

هما مهری

است که تا در انجام آن همت نگمارد، تکلیف دادپروری و عدل‌گسترش خود را به تمامی اجرا نکرده است.

زهرا داور، کارشناس ارشد حقوق خصوصی نیز در این باره گفت: «در حقوق خانواده آنچه که باید مورد توجه باشد، توجه به اخلاق و فرهنگ خانواده، در کل جامعه است. حقوق خانواده نمی‌تواند جدا از تأثیرات فرهنگی، اجتماعی و اخلاقی، مورد مطالعه قرار گیرد. جامعه‌ی موفق است و خانواده در آن نهادی امن است که اخلاق بر آن حکومت کند نه قانون. واقعیت این است که اگر فرهنگ و اخلاق در خانواده نقش مثبت و مؤثر خود را داشته باشد، شاید اختلاف خانوادگی و تضییع حقوق افراد به حداقل برسد. به خصوص در مورد ارزش‌هایی که جامعه‌ی اسلامی ما به آن معتقد است، مشکل دایره‌ی ارشاد و مشکل زنان بیش از آن که تضییع حقوق آن‌ها باشد، عدم شناخت حقوق آن‌هاست. ناگاهی زنان ما از قوانین حمایتی و چگونگی کاربرد این قوانین باعث تضییع هرچه بیشتر آن‌ها شده است، چه از بعد حقوقی و چه از جنبه‌ی روانی.

پس رسالت دولت به عنوان ولی جامعه، علاوه بر تدوین قوانین حمایتی و تضمین اجرای آن قوانین، آگاه کردن افراد جامعه به ویژه زنان از حقوق‌شان است، افزایش داشت حقوقی زنان یا بالا بردن فرهنگ حقوقی افراد جامعه، به ویژه زنان کمک بسیار مؤثری است که اگر در این مورد بر فرهنگ حقوقی جامعه برای دراز مدت سرمایه‌گذاری کنیم، در ایجاد جامعه‌ی سالمتر موقوفیت بیشتری خواهیم داشت.

وظیفه‌ی دولت حمایت از حقوق افراد است اما اگر جامعه از وجود این نهادها آگاه نشود عملی فلسفه‌ی وجودی این نهادها زیر سوال می‌رود. بتایرانیان دایره‌ی ارشادها و نهادهایی مانند آن زمانی می‌توانند کمک مؤثری به زنان در احراق حقوق‌شان باشند که اول شناخته شوند و این شناخت را مسلماً باید رسانه‌های گروهی و خصوصاً پر مخاطب‌ترین این رسانه‌ها، یعنی صدا و سیما انجام دهد.

متاسفانه آموزش حقوق و بررسی چگونگی اشاعه‌ی فرهنگ حقوقی جامعه را خیلی مورد بی‌مهری قرار داده‌ایم و به آن توجه نکرده‌ایم، که اگر این آگاهی به جامعه داده شود و مردم بدانند چه حقوقی دارند و چگونه از این حقوق می‌توانند استفاده کنند؛ مشکلات خانواده و در نهایت جامعه به مراتب کمتر خواهد بود.»

مهر بهای زن نیست. هدیه به زن است و موجب پیوسته‌ی عمیق‌تر زندگی زنانشونی، در فصل هفتم قانون مدنی، مواد ۱۰۷۸ تا ۱۱۱۰ به مهر اختصاصی یافته است و چگونگی تأدیه تعام و یا بخشی از آن را مشخص کرده است. برحی کمان می‌کنند که مهر بهای زن است و قیمتی است که مرد برای خردمن زن تعیین می‌کند، حال آن که چنین برداشتی اصل‌درست نیست.

برخی مهر را بخششی از سوی مرد به زن می‌دانند تا راضیات زن جلب شود و برحی مهر را بهای زن و برحی... می‌شمارند. فلسفه‌ی وجودی مهر برای زنان بی‌شمار است، یکی از آن‌ها تأمین آینده و ایجاد پشتونهای مادی برای زن است.

● مهر
مهر کلمه‌ای است عربی که در فارسی آن را کابین می‌گویند. معادله‌ی دیگر آن در زبان عربی

● **شوه وظیفه دارد مهر را به زن تسليم کند و تازمانی که به این تکلیف عمل نکرده است، ضامن عیب و تلف آن است.**

قراردادشان به جهت باطل است زن مستحق مهرالمثل شناخته می‌شود که نوعی دیگر از انواع مهر است. مهرالمتعه نیز قسم سوم این مهر است.

مهرالمسنی، نوعی از مهر است که باید عین معین باشد، در زمان عقد موجود باشد، مالیت داشته باشد و قابل نقل و انتقال باشد و یا بین طرفین تاحدی که جهالت آن‌ها رفع شود، معلوم و معین باشد. ضمناً مرد باید قدرت تسليم مهر

صدق، نحله و فریضه است. قرآن از مهر نامی نبرده است بلکه از کلماتی چون صداق و نحله استفاده کرده است. **آتوالنساء^۱ صدقائهن** نحله در سوره‌ی نساء نمونه‌ای از آیات درباره مهر است. نحله هم به معنای بخشش همراه با رضایت خاطر است. بدین ترتیب مهر جنبی اهدایی و پیشکشی و عطیه و هدیه دارد و آن عبارت از ثروتیست که مرد به مناسبی عقد ازدواج ملزم می‌شود آن را به زن بهدادزد. در واقع مهر نوعی الزام قانونیست که بر مرد تحمل می‌شود و تنها زن و شوهر می‌توانند هنگام بستن عقد یا پس از آن مقدار مهر را به تراضی معین کنند.

● **اقسام مهر**
از زمرة آداب و رسوم ازدواج توافق ضمن عقد زن و شوهر درباره مهر و میزان آن است. اصطلاحاً این نوع مهر را مهرالمسنی کویند. در مواردی که زن و شوهر توافق نمی‌کنند یا

غاصبانی غیر است، تعلیک بلاذر خواهد بود به همین دلیل است که قدرت بر تسليم، شرط صحت انتقال قرار گرفته است. در ضمن شوهر وظیفه دارد مهر را به زن تسليم کند و تازمانی که به این تکلیف عمل نکرده است، ضامن عیب و تلف آن است. ماده‌ی ۱۰۸۴ قانون مدنی این مفهوم را دقیقاً بیان می‌کند بدین ترتیب که هرگاه عین مهر تلف شود، شوهر باید عین یا قیمت مال تلف شده را به زن تسليم کند.

ماده‌ی ۱۱۰۰ قانون مدنی درباره مهرالمثل آمده است: «در صورتی که مهرالمسنی مجہول باشد یا مالیت نداشته باشد یا ملک غیر باشد، در صورت اول و دوم زن مستحق مهرالمثل خواهد بود و در صورت سوم مستحق مثل یا قیمت آن خواهد بود مگر این که صاحب مال اجازه نماید.»

قانون گذار در این ماده حکم به دادن مثل یا قیمت کرده است تا احترام به طرفین برای توافق درباره میزان مهر به جای بماند.

مهرالمثل به مهری گفته می‌شود که طبق ماده‌ی ۱۰۹۱ قانون مدنی، مقدار آن با رعایت حال زن از حیث شرافت خانوادگی و سایر صفات و وضعیت او نسبت به امائل و نزدیکان و خویشاوندان و همچنین معمول محل و غیره در نظر گرفته شود. در مواردی که ضمن عقد سخنی از مهر گفته نشود یا عدم استحقاق زن در گرفتن مهر شرط شده باشد، پس از وقوع نزدیکی، زن استحقاق مهرالمثل را دارد و یا در صورتی که توافق طرفین در باب مهرالمسنی به جهتی باطل باشد و نتوان برای مهر مثل یا قیمتی معین کرد، مانند موردی که مهرالمسنی مجہول است یا مالیت ندارد یا به علتی محقق نشده است، زن مهرالمثل می‌گیرد.

مهرالمعتمه

هرگاه مهر در عقد نکر نشده باشد و شوهر قبل از نزدیکی و تعیین مهر، زن خود را طلاق دهد زن مستحق مهرالمعتمه است. برای تعیین مهرالمثل مرد باید به تناسب ثروت خود مالی به زن بدهد. در واقع وضعیت مرد از حیث غنا و فقر ملاحظه می‌شود.

تفویض تعیین مهر

اگر تعیین میزان مهر به یکی از زن یا شوهر و یا دیگری واکنار شود، زنی را که بدین گونه شوهر کرده است در اصطلاح مفوترة التهر می‌نامند چون زن اختیار تعیین مهر را به دیگری تفویض گرده است.

قدرت بر تسليم نیز بدین معناست که شوهر باید مالی را به عنوان مهر به زن واکنار کند که قدرت تسليم آن را داشته باشد، در غیر این صورت که مرد قدرت تسليم و زن هم قدرت تحويل آن را ندارد، مثل ملکی که در ید

● استفاده‌ی سود جویانه از مُثُل
مَهْر را کسی داد و کسی گرفت
نمونه‌ای از سطحی نگری به بعد اقتصادی
اقتصادی زندگی زن در خانواده است. این تکرار بی‌رسی و
است. اسas، به ارزش معنوی و مادی مهر بی‌
اعتنتاست. بدین ترتیب قراردادن مهر برای زن در
شروع زندگی از طرف خداوند یکتا با هدفی
بسیار متعالی صورت گرفته است ولی آیا در
همه زندگی‌هایی که با محبت آغاز می‌شود به
یکسان می‌توان مهر قرار داد، آیا اگر سنجدیده
عمل نکنیم بعد مبارگ پیشمان نمی‌شویم؟ آیا با
خود اندیشه‌هایی که چرا واژه‌ی عنده‌المطالبه را
تمام دفاتر ازدواج به همراه دارند و با خط درشت
نگاشته‌اند؛ فلسفه‌ی آن چیست؟ عمیق‌تر به
آینده نگاه کنیم؟

را به صراحت بیان می‌کند.

لازم به ذکر است که اگر ازدواج پیش از
نزدیکی، به سبب قانونی فسخ شود، زن حق
گرفتن مهر را جز در مورد عنن (ناتوانی جنسی
مرد) ندارد. زن تنها در این صورت مستحق
گرفتن نصف مهر می‌شود.

● مهر در نکاح منقطع

مهر در نکاح رکن اصلی نیست بنابراین نکاح
بدون ذکر مهر باطل نیست، بدین ترتیب که در
نکاح دائم نکر مهر، مهر المسمی و عدم ذکر مهر،
مهر المثل را در پی ندارد، ولی در نکاح منقطع
(موقعت) مهر یکی از ارکان اصلی عقد است،
بنابراین در صورت نکر نشدن مهر عقد باطل
می‌شود. هدف از این نوع نکاح کامجویی و انتقام
بیان شده است، ازین رو مهری که به زن داده
می‌شود، عوض انتقام مردانه است و نکر نشدن
مهر در این نوع عقد، نکاح را باطل می‌کند.

● شیریها

در بعضی از نواحی ایران به ویژه در بسیاری از
عشایر و ایلات مرسوم است که شوهر علاوه بر
مهری که برای زن معین می‌کند، مالی را هم باید
به اولیای زن که عموماً پدر زن است پرداخت کند
که آن را شیریها می‌گویند. از نظر تاریخ علم
حقوق، شیریها از دورانی که نکاح به صورت
فروش دختر واقع می‌شد، به جای مانده است.
بدین صورت که شوهر، زن را از پدر خریداری
می‌کرد و شیریها را به پدر می‌داد. این مسئله به
مرور ایام تغییر یافت ولی اکنون نیز در برخی از
ازدواج‌ها به رسم عادت‌هایی به پدر دختر داده
می‌شود. اما لازم به ذکر است که شیریها جزء
مهر به شمار نمی‌روند.

پایین‌نوین به قانون و جهل و بی‌توجهی
به آن در جامعه، موجب شده است که قانون
مدون ما در لایه‌لایی کتاب‌ها باقی مانده و با جا
افتادن یک مُثُل، همه‌ی تلاش و کوشش
قانونگذاران، اساتید دانش حقوق و گاه مدافعان
حقوق زنان بی‌ثمر بماند. استفاده‌ی سود

بعضی از افراد معتقدند که مهر نباید از
پانصد درهم - معادل پنجاه دینار - تجاوز کند.
اصطلاحاً این را مهرالسته می‌گویند، به آن جهت
که رسول الله (ص) کابین تمامی همسران
خویش را به همین مقدار قرار داد. ولی باید گفت
که مقدار مهر از نظر کمی محدودیتی ندارد.
پدیرفت چهارده سکه به نیت ائمه‌ی اطهار و
معصومین (ع) و یا پنج سکه به نیت پنج تن (ع)
در بین مردم جامعه مرسوم است. گرچه برخی
از افراد نیز از میزان بالای مهر و مقدار زیاد آن
گله‌مندند و بی‌علاقگی جوانان به ازدواج را
هزینه‌های زیاد و مهرهای کلان می‌دانند.
درباره‌ی مهر و میزان آن در جامعه عقاید
متفاوتی اظهار شده است که در جای خود از آن
سخن خواهیم گفت.

● حق حبس

زن می‌تواند تا مهر به او تسلیم نشده از انجام
وظایفی که در برابر شوهر نارد، امتناع کند. این
حق را حق حبس می‌گویند.

در واقع حق حبس، عبارت است از خودداری
زن از نناشویی با شوهر که تمکین خاص نام
دارد. ماده‌ی ۱۰۸۵ قانون مدنی حق حبس را
چنین بیان می‌کند: «زن می‌تواند تا مهر به او
تسلیم نشده از ایقاء وظایفی که در مقابل شوهر
دارد امتناع کند مشروط بر این که مهر او حال
باشد و این امتناع مسقط حق نفقة نخواهد بود.»
در این صورت اگر تمکین به اختیار زن انجام
گیرد، بیگر اختیاری برای حبس باقی نمی‌ماند.
مهر می‌تواند حال یا مؤجل باشد. اگر مهر حال
باشد زن می‌تواند بلافضله پس از عقد مهر را
مطلوبه کند و مرد نیز وظیفه دارد که بی‌درنگ
مهر را پرداخت کند. اگر مرد از تسلیم، خودداری
کند زن می‌تواند از او تمکین نکند. در این حالت
عدم تمکین زن موجب ساقط شدن نفقة نخواهد
بود.

اگر مهر مدت‌دار باشد، و برای پرداخت آن
مهلتی قرار داده باشند، قبل از رسیدن مهلت،
حکم بالا قابل اجرا نیست. بدین معنی که زن
نمی‌تواند مهر را مطلبه یا از تمکین خودداری
کند.

● ایجاد حق زن بر مهر

زن، به محض عقد، نسبت به نیمی از مهر مالکیت
پیدا می‌کند. این مالکیت وقتی کامل می‌شود که
نزدیکی صورت گیرد. ازین رو عقد بدون
نزدیکی، زن را تنها مالک نیمی از مهر می‌کند.
محتوای ماده‌ی ۱۰۹۲ قانون مدنی استحقاق زن

جویانه از مُثُل فهر را کسی داد و کسی گرفت
نمونه‌ای از سطحی نگری به بعد اقتصادی
زندگی زن در خانواده است. این تکرار بی‌رسی و
اساس، به ارزش معنوی و مادی مهر بی‌
اعتنتاست. بدین ترتیب قراردادن مهر برای زن در
شروع زندگی از طرف خداوند یکتا با هدفی
بسیار متعالی صورت گرفته است ولی آیا در
همه زندگی‌هایی که با محبت آغاز می‌شود به
یکسان می‌توان مهر قرار داد، آیا اگر سنجدیده
عمل نکنیم بعد مبارگ پیشمان نمی‌شویم؟ آیا با
خود اندیشه‌هایی که چرا واژه‌ی عنده‌المطالبه را
تمام دفاتر ازدواج به همراه دارند و با خط درشت
نگاشته‌اند؛ فلسفه‌ی آن چیست؟ عمیق‌تر به
آینده نگاه کنیم.»

پانوشت‌ها:

۱ - صداق‌های زنان را به عنوان بخشش پرداخت
نمایند.

۲ - دکتر امامی

منابع:

حقوق مدنی - دکتر امامی

حقوق خانواده - دکتر کاتوزیان

بررسی فقهی حقوق خانواده - دکتر محقق داماد

قانون مدنی - فصل هفتم - در مهر

ماده‌ی ۱۰۷۸ - هرچیزی را که مالیت داشته و
قابل تملک نیز باشد می‌توان مهر قرار داد.

ماده‌ی ۱۰۷۹ - مهر باید بین طرفین تا حدی که
رفع جهالت آن‌ها بشود معلوم باشد.

ماده‌ی ۱۰۸۰ - تعیین مقدار مهر منوط به تراضی
طرفین است.

ماده‌ی ۱۰۸۱ - اگر در عقد نکاح شرط شود که در
صورت عدم تأییه مهر در مدت معین نکاح باطل
خواهد بود، نکاح و مهر صحیح ولی شرط باطل
است.

ماده‌ی ۱۰۸۲ - به مجرد عقد، زن مالک مهر
می‌شود و می‌تواند هر نوع تصرفی که بخواهد
در آن بنماید.

ماده‌ی ۱۰۸۳ - برای تأییه‌ی تمام یا قسمتی
از مهر می‌توان مدت یا اقساطی قرارداد.

ماده‌ی ۱۰۸۴ - هرگاه مهر عین معین باشد و
معلوم گردد قبل از عقد معیوب بوده و یا بعد از
عقد و قبل از تسلیم معیوب و یا تلف شود شوهر
ضامن عیب و تلف است.

ماده‌ی ۱۰۸۵ - زن می‌تواند تا مهر به او
تسلیم نشده از ایقاء وظایفی که در مقابل شوهر

● بی تابعیت

● آیا صحیح است که با وجود صراحت اصل ۴۱ قانون اساسی بدون تقاضای خود شخص تابعیت از وی سلب و شناسنامه اش باطل شود؟

برآن شدیدم تا این شماره بعضی از مواد قانون مدنی را که به مسائل زنان مربوط است و به دلیل در برداشتن پاره‌ای ایرادها، در عمل مشکل ایجاد می‌کند، بررسی کنیم، تا شاید در اصلاحات بعدی مورد توجه قرار گیرد. متأسفانه در مواد قانونی ما به خصوص قانون مدنی که پس از قانون اساسی، قانون مادر است، ایرادهای بسیاری را می‌توان یافته که در صورت توجه، به سادگی قابل رفع است. اما در وضعیت موجود مشکل آفرین شده، مسائل و معضلات بسیاری را به وجود آورده است. مطلب زیر نمونه‌ای است از این موارد:

بی تابعیتی دختری ۱۸ ساله

یکی از موارد انتقاد به قانون مدنی این است که در بین ۱۶ ماده‌ای که در قانون مدنی (از ماده‌ی ۹۷۶ تا ماده‌ی ۹۹۱) به تابعیت اختصاص یافته، هیچ ماده‌ای به تابعیت مادر یا محل تولد او و احیاناً تاثیری که تابعیت و محل تولد مادر می‌تواند بر تابعیت فرزند داشته باشد، کوچکترین اشاره‌ای نکرده و تنها در بند چهار ماده‌ی ۹۷۶ که درباره‌ی «فرزند متولد در سیستم خاک است، در باره‌ی «فرزند متولد در ایران از پدر یا مادر خارجی که یکی از آن‌ها در ایران متولد شده باشند» به مادر و پدر خارجی در یک ردیف اشاره کرده و همین مطلب طی سال‌های متتمدی، در اداره‌ی ثبت احوال و وزارت امور خارجه و سایر مراجع قانونی کشور باعث بروز مسائل متعدد شده است.

بدین صورت که هرگاه فرزندی که در ایران از مادری خارجی ولی متولد در ایران، به دنیا بیاید به طریق اولی باید فرزند متولد در ایران از مادر ایرانی را نیز ایرانی بدانیم.

ماده‌ی ۱۰۹۷ - در نکاح منقطع هرگاه شوهر قبل از نزدیکی تمام مدت نکاح را بخشد باید نصف مهر را بدهد.

ماده‌ی ۱۰۹۸ - در صورتی که عقد نکاح اعم از دائم یا منقطع باطل بوده و نزدیکی واقع نشده نز حق مهر ندارد و اگر مهر را گرفته شوهر می‌تواند آن را استرداد نماید.

ماده‌ی ۱۰۹۹ - در صورت جهل زن به فساد نکاح و وقوع نزدیکی زن مستحق مهرالمثل است.

ماده‌ی ۱۱۰۰ - در صورتی که مهرالمثل مجہول باشد یا مالیت نداشته باشد یا ملک غیرباشد در صورت اول و دوم زن مستحق مهرالمثل خواهد بود و در صورت سوم مستحق مثل یا قیمت آن خواهد بود مگر این‌که صاحب مال اجازه نماید.

ماده‌ی ۱۱۰۱ - هرگاه عقد نکاح قبل از نزدیکی به جهتی فسخ شود زن حق مهر ندارد مگر در صورتی که موجب فسخ، عن باشد که در این صورت با وجود فسخ نکاح زن مستحق نصف مهر است.

زنگی برای همه ما پر از فراز و نشیب است. گاهی که دلمان از غصه‌ها می‌گیرد و سختی‌ها محاصره‌مان می‌کنند... با خود می‌گوییم کاش جایی و کسی بود که حرف‌هایمان را می‌شنید، به پای واگویه‌ها و درد دلهایمان می‌نشست و با راهنمایی‌هایش در طی این مسیر پر از فراز و نشیب یاریمان می‌کرد.

ما آماده‌ایم تو امان را به کار گیریم تا شنونده‌ای مهربان و صمیمی و راهنمایی امین برایتان باشیم.

سئوالات خود را پیرامون مسائل حقوقی برایمان بفرستید.

کارشناسان ما نیز روزهای یکشنبه هر هفت شنونده حرف‌ها، مسائل و مشکلات شما هستند.

● قبل از مراجعة با تلفن ۶۳۳۴۲۶۰ تماس بگیرید.

دارد امتناع کند مشروط بر این‌که مهر او حال باشد و این امتناع مسقط حق نفقة نخواهد بود.

ماده‌ی ۱۰۸۶ - اگر زن قبل از اخذ مهر به اختیار خود به اینفاء وظایفی که در مقابل شوهر دارد قیام نمود، دیگر نمی‌تواند از حکم ماده‌ی قبل استفاده کند معاذک حقی که برای مطالبه‌ی مهر دارد ساقط نخواهد شد.

ماده‌ی ۱۰۸۷ - اگر در نکاح دائم مهر نکر نشده یا عدم مهر شرط شده باشد نکاح صحیح است و طرفین می‌توانند بعد از عقد مهر را به تراضی معین کنند و اگر قبل از تراضی بر مهر معین بین آن‌ها نزدیکی واقع شود زوجه مستحق مهرالمثل خواهد بود.

ماده‌ی ۱۰۸۸ - در مورد ماده‌ی قبل اگر یکی از زوجین قبل از تعیین مهر و قبل از نزدیکی بمیرد زن مستحق هیچ‌گونه مهری نیست.

ماده‌ی ۱۰۸۹ - ممکن است اختیار تعیین مهر به شوهر یا شخص ثالثی داده شود در این صورت شوهر یا شخص ثالث می‌تواند، مهر را هر قدر می‌خواهد معین کند.

ماده‌ی ۱۰۹۰ - اگر اختیار تعیین مهر به زن داده شود زن نمی‌تواند بیشتر از مهرالمثل معین نماید.

ماده‌ی ۱۰۹۱ - برای تعیین مهرالمثل باید حال زن از حیث شرافت خانوادگی و سایر صفات و وضعیت او نسبت به امائل و اقران و اقارب و همچنین معمول محل و غیره در نظر گرفته شود.

ماده‌ی ۱۰۹۲ - هرگاه شوهر قبل از نزدیکی زن خود را طلاق دهد زن مستحق نصف مهر خواهد بود و اگر شوهر بیش از نصف مهر را قبل‌آدایه باشد، حق دارد مازاد از نصف را عیناً یا مثلًا یا قیمتاً استرداد کند.

ماده‌ی ۱۰۹۳ - هرگاه مهر در عقد ذکر نشده باشد و شوهر قبل از نزدیکی و تعیین مهر زن خود را طلاق دهد، زن مستحق مهرالمثل است و اگر بعد از آن طلاق دهد مستحق مهرالمثل خواهد بود.

ماده‌ی ۱۰۹۴ - برای تعیین مهرالمثل حال مرد از حیث غنا و فقر ملاحظه می‌شود.

ماده‌ی ۱۰۹۵ - در نکاح منقطع عدم ذکر مهر در عقد موجب بطلان است.

ماده‌ی ۱۰۹۶ - در نکاح منقطع موت زن در اشناه مدت موجب سقوط مهر نمی‌شود و همچنین است اگر شوهر تا آخر مدت با او نزدیکی نکند.